

Sygn. akt VI Ca 260/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lutego 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie VI Wydział Cywilny Rodzinny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Jolanta Biernat - Kalinowska

po rozpoznaniu w dniu 08 lutego 2023 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa małoletniego **B. P.**, reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową M. Ł.

przeciwko **D. P.**

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji małoletniego powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 13 października 2022 roku, sygn. akt III RC 178/22

1. oddała apelację;
2. przyznaje radcy prawnemu I. S. wynagrodzenie za pomoc prawną udzieloną pozwanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym w wysokości 60 (sześćdziesiąt) złotych powiększone o stawkę podatku VAT – ze Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Olsztynie).

Sygn. akt VI Ca 260/22

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 13 października 2022 r., wydanym w sprawie sygn. akt III RC 178/22 zasądził od pozwanego D. P. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego powoda B. P. kwotę po 800 zł miesięcznie, płatną do rąk matki M. Ł. do dnia 15-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od (...) w miejsce alimentów w kwocie po 600 zł miesięcznie ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Olsztynie w dniu (...), sygn. akt III RC 123/19 (punkt I.), oddalił powództwo w pozostałej części (punkt II.), odstąpił od obciążania pozwanego kosztami sądowymi (punkt III.), koszty procesu między stronami wzajemnie zniósł (punkt IV.), przyznał radcy prawnemu I. S. wynagrodzenie w kwocie 136,70 zł, które nakazał wypłacić ze Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Olsztynie) (punkt V.) oraz nadał wyrokowi w punkcie I. rygor natychmiastowej wykonalności (punkt VI.).

W uzasadnieniu Sąd ten powołując się na treść art. 135 kro i art. 138 kro, iż doszedł do przekonania, że doszło do zmiany stosunków uzasadniającej zwiększenie wysokości świadczenia alimentacyjnego pozwanego względem małoletniego. Sąd zwrócił uwagę, że pogorszeniu uległa sytuacja zdrowotna małoletniego, który ma zdiagnozowany Zespół (...), co wymaga zapewnienia mu odpowiedniej dla niego formy nauki, a także zapewnienia terapii. Leczenie wymaga okresowych kontroli i badań profilaktycznych, co zwiększa koszty jego utrzymania. Uznał jednak, że żądana przez

matkę małoletniego kwota alimentów jest znacznie wygórowana i nieadekwatna do zakresu potrzeb małoletniego. Podał, że aktualnie pozwany w mniejszym zakresie realizuje swój obowiązek alimentacyjny względem małoletniego przez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie tym samym powinien w większym zakresie partycypować w kosztach jego utrzymania.

W konsekwencji w ocenie Sądu kwota po 800 zł miesięcznie aktualnie jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, jak i możliwości zarobkowych pozwanego.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się ustawowa przedstawicielka małoletniego powoda B. P. zarzucając mu:

1. naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez błędną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego poprzez uznanie za wiarygodne zeznań świadków strony pozwanej, poprzez uznanie, że potrzeby małoletniego nie zasługują na akceptację w większym zakresie oraz że możliwości majątkowe pozwanego nie pozwalają mu nałożenie wyższej kwoty, poprzez nie uwzględnienie, że aktualnie z uwagi na konieczność opieki nad małoletnim straciła pracę i jest w trakcie rejestracji w Urzędzie (...) jako osoba (...),
2. naruszenie art. 135 § 1 kro poprzez uznanie, że potrzeby małoletniego powoda nie uprawniają do żądania kwoty 2 500 zł miesięcznie tytułem alimentów oraz, że pozwany nie ma możliwości majątkowych i zarobkowych by taką kwotę łożyć,
3. art. 60 kro poprzez uznanie, że powód nie żyje w niedostatku i niezasadnym jest żądanie kwoty 2 500 zł miesięcznie,
4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia polegający na uznaniu, że nie doszło do zmian stosunków w rozumieniu art. 138 kro.

W oparciu o powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje. We wniosku ewentualnym wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu wskazała, że koszty utrzymania małoletniego są znaczne przede wszystkim z uwagi na stan jego zdrowia. Podniosła, że jego leczenie często odbywa się w gabinetach prywatnych, co generuje znaczne koszty. Zwróciła uwagę, że pozwany ma dobry zawód i jest w stanie osiągać znacznie wyższe dochody. Podała, że pozwany celowo zaniża swoje możliwości majątkowe i zarobkowe. Podkreśliła, że jej możliwości majątkowe i zarobkowe uległy znacznemu obniżeniu, gdyż straciła zatrudnienie a jako, że w większym zakresie realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec syna poprzez osobiste starania o jego wychowanie i utrzymanie winna w mniejszym zakresie ponosić obowiązek finansowania jego potrzeb.

Pozwany w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie w całości oraz o przyznanie pełnomocnikowi kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W uzasadnieniu wskazał, że przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda rażąco zawyża koszty jego utrzymania. Zwrócił uwagę, że nie jest ona nie zdolna do podjęcia zatrudnienia i nie jest ona zwolniona z obowiązku partycypowania w kosztach utrzymania syna. Zaprzeczył, by osiągał wynagrodzenie w kwocie wskazywanej przez matkę powoda.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy w Olsztynie przeprowadził szczegółowe postępowanie dowodowe, zaś w uzasadnieniu wyroku przedstawił swoje wnioski, wskazał na dowody, którym dał wiarę wskazując dokładnie powody tych decyzji. Sąd II instancji w pełni podziela ustalenia i ocenę dokonaną przez Sąd I instancji.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Sąd I instancji prawidłowo ocenił, iż nastąpiła w sytuacji stron zmiana stosunków, będąca istotną, w rozumieniu przepisu art. 138 kro.

W uzasadnieniu wyroku wskazano, dlaczego sąd ustalił, że nastąpił wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda.

Przypomnieć tylko w tym miejscu należy, że Sąd Rejonowy wskazał na upływ czasu od wydania ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, obecny wiek małoletniego powoda oraz stan jego zdrowia.

Powyższe okoliczności są zaś bezsporne i same przez siebie powodują wzrost usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji w porównaniu do okresu, kiedy wydawano orzeczenie w przedmiocie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

W niniejszej sprawie bezspornym jest istnienie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem małoletniego, zaś kwestią sporną była wysokość tego świadczenia. Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że w sytuacji stron doszło do zmiany stosunków, o których mowa w art. 138 kro, a które to uzasadniałyby, jak tego żądał małoletni powód, podwyższenia wysokości obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Ustalenia Sądu Rejonowego w tym zakresie są w pełni słuszne i zostały w pełni podzielone przez Sąd Okręgowy. W ślad za Sądem I instancji uznać należy, że wypełniona została dyspozycja art. 138 kro, albowiem ustalenie wysokości alimentów ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Olsztynie w dniu 14 maja 2019 r., sygn. akt III RC 123/19, jest aktualnie nieadekwatne do faktycznych wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego dziecka. Bezspornym jest, że małoletni powód ma aktualnie niemal (...)lat, rozwija się intensywnie, pobiera naukę. Nadto jest dzieckiem schorowanym, ma Zespół (...), znajduje się pod opieką poradni (...), przyjmuje na stałe leki, co generuje dodatkowe koszty. Nie ulega wątpliwości również, że sam upływ czasu spowodował naturalny wzrost wydatków związanych z zabezpieczeniem podstawowych potrzeb dziecka. Trzeba bowiem zauważyć, że wraz z rozwojem dziecka rosną koszty jego utrzymania związane nie tylko z zakupem żywienia, ubrania, obuwia, środków higieny ale i związane z rozwijaniem zainteresowań.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo o podwyższenie alimentów było co do zasady słuszne, a wysokość alimentów ustalonych przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku, uwzględnia zarówno potrzeby małoletniego powoda, jak i obecną sytuację materialną oraz możliwości zarobkowe pozwanego.

Jedynie na marginesie wskazać należy, że obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców tym samym matka małoletniego również winna czynić odpowiednie do swoich możliwości zarobkowych nakłady finansowe na rzecz syna. Brak jest podstaw aby kosztami utrzymania małoletniego w całości obciążyć pozwanego.

Niezależnie od powyższego wskazać trzeba, co słusznie zauważył Sąd Rejonowy, że alimenty służą zaspokojeniu takich wydatków na dzieci, które są niezbędne i obiektywnie uzasadnione, a nie wszelkich możliwych wydatków, które rodzic chciałby ponieść.

Reasumując powyższe, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że upływ czasu i wzrost naturalnych potrzeb powoda, wiąże się z koniecznością zwiększenia wydatków na zabezpieczenie realizacji jego usprawiedliwionych potrzeb, przez co oczywistym jest zwiększenie udziału finansowego pozwanego, w partycypowaniu w tych wydatkach. Ustalona przez Sąd Rejonowy kwota po 800 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz małoletniego jest wystraszająca do zaspokojenia jego aktualnych potrzeb, odpowiada kosztom jego utrzymania, przy uwzględnieniu nakładów finansowych jego matki.

Sąd Odwoławczy nie podzielił zatem stanowiska skarżącej w zakresie kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego. W konsekwencji po analizie postępowania przeprowadzonego przez Sąd Rejonowy dokonanej przez pryzmat zarzutów apelacyjnych Sąd Odwoławczy uznał, że wyrok Sądu I instancji jest słuszny i prawidłowy, zaś argumenty apelacji nie zdołały go zdyskredytować, wobec czego na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.

O zwrocie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej uczestniczce z urzędu orzeczono na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.